

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia tarnobrzesckiej specjalnej strefy ekonomicznej

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 września 1997 r. w sprawie ustanowienia tarnobrzesckiej specjalnej strefy ekonomicznej (Dz. U. Nr 135, poz. 907, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 117, poz. 1228, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 188, poz. 1840.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 71, poz. 833, z 2001 r. Nr 30, poz. 336 i Nr 107, poz. 1177, z 2002 r. Nr 64, poz. 589 oraz z 2003 r. Nr 3, poz. 34, Nr 88, poz. 806 i Nr 176, poz. 1711.

„§ 2. Zezwolenie nie jest wydawane na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania materiałów wybuchowych, wyrobów tytoniowych, wyrobu, rozlewu i przetwarzania spirytusu oraz napojów alkoholowych, a także przetwarzania paliw silnikowych,
- 2) prowadzenia ośrodków gier, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 4, poz. 27),
- 3) usług instalowania, napraw, konserwacji i remontu maszyn i urządzeń wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy oraz przedmiotów osobistego użytku,
- 4) robót budowlanych określonych w sekcji F Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, zwanej dalej „PKWiU”,

- 5) usług w zakresie handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów samochodowych i motocykli oraz artykułów użytku osobistego i domowego, usług hotelarskich i gastronomicznych, określonych w sekcjach G i H PKWiU,
- 6) usług pośrednictwa finansowego oraz usług związanych z nieruchomościami, wynajmem, nauką i prowadzeniem działalności gospodarczej, określonych w sekcjach J i K PKWiU, z wyjątkiem działu 72, działu 73 grupy 73.1 oraz działu 74 grupy 74.3,
- 7) usług w zakresie administracji publicznej, obrony narodowej, obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, edukacji, ochrony zdrowia i pomocy społecznej, usług komunalnych pozostałych, społecznych i indywidualnych, usług gospodarstw domowych, usług świadczonych przez organizacje i zespoły eksterytorialne, określonych w sekcjach L—Q PKWiU,
- 8) działalności gospodarczej, na której prowadzenie jest wymagane posiadanie koncesji, zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 34, poz. 293),
- 9) procesów formowania lub tekstuowania włókien syntetycznych i przędzy z włókien ciągłych powstałych na bazie poliestru, poliamidu, akrylu lub polipropylenu, niezależnie od ich końcowego zastosowania,
- 10) procesów polimeryzacji, włącznie z polikondensacją, jeżeli urządzenia do polimeryzacji i formowania włókien i przędzy, o których mowa w pkt 9, są połączone w jedną linię technologiczną,
- 11) procesów dodatkowych związanych z procesem formowania lub tekstuowania, o którym mowa w pkt 9, jeżeli urządzenia są połączone w jedną linię technologiczną,
- 12) produkcji żeliwa i stali oraz stopów żelaza określonej w Polskiej Klasyfikacji Działalności, zwanej dalej „PKD”, podklasa 27.10.Z, produkcji rur stalowych (podklasa 27.22.Z PKD), pozostałej obróbki wstępnej żeliwa i stali (klasa 27.3 PKD), z wyłączeniem produkcji konstrukcji stalowych, rur i przewodów rurowych spawanych, których średnica zewnętrzna nie przekracza 406,4 mm, oraz odlewów i wyrobów kutek,
- 13) produkcji statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 100 GT (podklasa 35.11.A PKD), naprawy i konserwacji statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 100 GT (podklasa 35.11.B PKD), ge-

neralnej odbudowy statków pełnomorskich o pojemności nie mniejszej niż 1000 GT (podklasa 35.11.B PKD),

- 14) wydobywania węgla kamiennego (klasa 10.10 PKD) i węgla brunatnego (klasa 10.20 PKD).”;

2) § 3—6 otrzymują brzmienie:

„§ 3. 1. Pomoc regionalna udzielana przedsiębiorcy w formie zwolnień podatkowych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.³⁾) albo na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 63a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁴⁾) stanowi pomoc regionalną z tytułu:

- 1) kosztów nowej inwestycji, której wielkość jest liczona jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru i kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą, określonych odpowiednio w § 6, 6a i 6b, lub

- 2) tworzenia nowych miejsc pracy, której wielkość jest liczona jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy określonej dla danego obszaru i dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników, obejmujących koszty płacy brutto tych pracowników, powiększone o wszystkie obowiązkowe płatności związane z ich zatrudnieniem, ponoszo-

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257 i Nr 54, poz. 535.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 54, poz. 535.

ne przez przedsiębiorcę od dnia zatrudnienia tych pracowników.

2. Warunkiem udzielenia pomocy z tytułu nowej inwestycji jest udział środków własnych przedsiębiorcy rozumianych jako środki, które nie zostały uzyskane w ramach udzielonej mu pomocy, wynoszących co najmniej 25 % całkowitych kosztów inwestycji.
 3. Utworzenie nowych miejsc pracy oznacza przyrost netto miejsc pracy w danym przedsiębiorstwie w związku z realizacją nowej inwestycji w stosunku do średniego zatrudnienia w okresie 6 miesięcy przed dniem uzyskania zezwolenia.
 4. Przez nową inwestycję należy rozumieć inwestycję związaną z utworzeniem lub rozbudową przedsiębiorstwa, jak również z rozpoczęciem w przedsiębiorstwie działań obejmujących dokonywanie zasadniczych zmian produkcji bądź procesu produkcyjnego, zmian wyrobu lub usługi, w tym także zmian w zakresie sposobu świadczenia usług.
 5. Nie jest dopuszczalna pomoc przeznaczona na inwestycje odtworzeniowe.
 6. Przez nowo zatrudnionych pracowników należy rozumieć liczbę pracowników zatrudnionych po dniu uzyskania zezwolenia, w związku z realizacją nowej inwestycji, jednak nie później niż w okresie trzech lat od zakończenia inwestycji. Liczba pracowników oznacza pracowników zatrudnionych na pełnych etatach w okresie jednego roku wraz z pracownikami zatrudnionymi na niepełnych etatach oraz pracownikami sezonowymi, w przeliczeniu na pełne etaty.
 7. Pomoc przeznaczona na nowe inwestycje może być udzielana wraz z pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy, pod warunkiem że łącznie wielkość tych pomocy nie przekracza maksymalnej wielkości pomocy określonej w § 4, przy czym dopuszczalną wielkość pomocy określa się jako iloczyn maksymalnej intensywności pomocy i wyższej kwoty kosztów: nowej inwestycji lub dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników.
 8. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana łącznie z inną pomocą na nowe inwestycje lub tworzenie nowych miejsc pracy, bez względu na jej źródło i formę, pod warunkiem że łącznie wartość pomocy nie przekroczy dopuszczalnej wielkości pomocy określonej w § 4.
- § 4. 1. Z wyłączeniem przedsiębiorców, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 paź-

dziernika 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840), maksymalna intensywność pomocy regionalnej określona w § 3 ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2—4, wynosi:

- 1) 30 % — w przypadku inwestycji realizowanych na obszarach należących do podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 22 i 42, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685, z późn. zm.⁵⁾),
 - 2) 40 % — w przypadku inwestycji realizowanych na obszarach należących do podregionów oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS),
 - 3) 50 % — w przypadku inwestycji realizowanych na pozostałych obszarach.
2. W przypadku pomocy regionalnej udzielanej małemu lub średniemu przedsiębiorcy, w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia nr 70/2001/WE z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33 i n.), z wyłączeniem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu, maksymalną intensywność pomocy podwyższa się o 15 punktów procentowych brutto.
 3. W przypadku pomocy regionalnej udzielanej przedsiębiorcy na realizację dużego projektu inwestycyjnego maksymalną wielkość pomocy ustala się według wzoru:

$$I = R \times (50 \text{ mln euro} + 0,5 \times B + 0,34 \times C),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- I — wielkość pomocy dla dużego projektu inwestycyjnego,
R — intensywność pomocy dla obszaru lokalizacji inwestycji, określoną zgodnie z ust. 1,
B — wielkość kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą powyżej 50 mln euro nieprzekraczającą 100 mln euro,

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 12, poz. 101, z 2002 r. Nr 34, poz. 311, Nr 177, poz. 1458 i Nr 191, poz. 1594 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2021.

C — wielkość kosztów inwestycji kwalifikujących się do objęcia pomocą przekraczającą 100 mln euro

— przy czym dużym projektem inwestycyjnym jest projekt nowej inwestycji, której koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną przekraczają równowartość 50 mln euro, a koszty te obejmują wydatki ponoszone w okresie 3 lat przez jednego lub więcej przedsiębiorców realizujących dany projekt inwestycyjny na środki trwałe powiązane ze sobą fizycznie lub funkcjonalnie i służące do realizacji ściśle określonego celu, w szczególności produkcji konkretnego produktu lub różnych produktów, o ile są one wytwarzane przy wykorzystaniu takich samych surowców.

4. W przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze motoryzacyjnym maksymalna intensywność pomocy wynosi 30 % intensywności określonej w ust. 1, jeśli kwota planowanej pomocy wyrażona jako ekwiwalent dotacji brutto przekracza równowartość 5 mln euro, z wyłączeniem przedsiębiorców, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

5. Za przedsiębiorcę prowadzącego działalność w sektorze motoryzacyjnym uważa się przedsiębiorcę:

1) prowadzącego działalność obejmującą produkcję, montaż lub prace projektowo-wdrożeniowe w zakresie:

a) silników spalinowych ze spalaniem wewnętrznym stosowanych w pojazdach samochodowych (podklasa 34.10.A PKD), a także innych silników stosowanych wyłącznie w pojazdach samochodowych określonych w lit. b)—d),

b) samochodów osobowych (podklasa 34.10.B PKD),

c) pozostałych pojazdów samochodowych przeznaczonych do przewozu osób (podklasa 34.10.C PKD),

d) pojazdów samochodowych przeznaczonych do przewozu towarów (podklasa 34.10.D PKD),

e) nadwozi pojazdów samochodowych (podklasa 34.20.Z PKD), z wyłączeniem przyczep i naczep,

2) będącego dostawcą komponentów, który zaopatruje przedsiębiorcę, o którym mowa w pkt 1, w komponenty na potrzeby procesu produkcyjnego lub stadium montażu lub bierze udział w pracach projektowo-wdrożeniowych dotyczących produk-

tów wymienionych w pkt 1, pod warunkiem że:

a) działalność ta jest wykonywana w bliskiej odległości od miejsca wykonywania działalności przez przedsiębiorcę, o którym mowa w pkt 1, przez co rozumie się w szczególności odległość mającą znaczący wpływ na minimalizację kosztów transportu komponentów, w tym pozwalającą na bezpośrednie połączenie miejsc wykonywania działalności obu przedsiębiorców linią kolejową lub taśmą transportującą, oraz

b) przedsiębiorca, o którym mowa w pkt 1, jest odbiorcą co najmniej połowy komponentów sprzedawanych przez danego dostawcę

— przy czym przez komponenty należy rozumieć zestaw podstawowych elementów przeznaczonych do produktów wymienionych w pkt 1 lit. a)—d, produkowanych, składanych lub montowanych przez dostawcę komponentów i dostarczanych przez niego przedsiębiorcy, o którym mowa w pkt 1, przy wykorzystaniu systemu zamówień. W szczególności komponentami są części i akcesoria do pojazdów mechanicznych i ich silników oraz elementy wyposażenia elektryczne do pojazdów samochodowych.

§ 5. 1. Zwolnienie od podatku dochodowego z tytułu kosztów nowej inwestycji przysługuje przedsiębiorcy, począwszy od miesiąca, w którym poniósł wydatki inwestycyjne w okresie od dnia uzyskania zezwolenia, aż do wyczerpania dopuszczalnej pomocy regionalnej, pod warunkiem że:

1) nie przeniesie w jakiejkolwiek formie własności składników majątku, z którymi były związane wydatki inwestycyjne — przez okres 5 lat od dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym,

2) będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres nie krótszy niż 5 lat.

2. Zwolnienie od podatku dochodowego z tytułu tworzenia nowych miejsc pracy przysługuje, począwszy od miesiąca, w którym przedsiębiorca rozpoczął ponoszenie kosztów pracy, aż do wyczerpania dopuszczalnej pomocy regionalnej, pod warunkiem utrzymania nowo utworzonych miejsc pracy przez okres nie krótszy niż 5 lat.

3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na terenie strefy. W przy-

padku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem strefy musi być wydzielona organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłączną na terenie strefy.

4. Przy ustalaniu wielkości zwolnienia od podatku dochodowego, przysługującego przedsiębiorcy prowadzącemu działalność na terenie strefy za pośrednictwem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 3, przepisy art. 25 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Za wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą uznaje się koszty inwestycji, pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy, jeżeli możliwość ich odliczeń wynika z odrębnych przepisów, poniesione po dniu uzyskania zezwolenia w związku z realizacją inwestycji na terenie strefy na:

- 1) zakup albo wytworzenie we własnym zakresie środków trwałych lub ich spłatę określoną w umowie leasingu lub innej umowie o podobnym charakterze, z wyłączeniem środków transportu nabywanych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu, pod warunkiem zaliczenia ich — zgodnie z odrębnymi przepisami — do składników majątku podatnika,
- 2) rozbudowę lub modernizację istniejących środków trwałych
— zaliczone do wartości początkowej tych środków trwałych zgodnie z przepisami o podatku dochodowym.
2. Koszty inwestycji, o których mowa w ust. 1, mogą być podwyższone maksymalnie o 25 %, jeżeli przedsiębiorca poniesie wydatki na wytworzenie lub zakup wartości niematerialnych i prawnych związanych z uzyskaniem patentów, licencji operacyjnych bądź opatentowanych licencji typu know-how oraz nieopatentowanego know-how, jednak nie więcej niż o wartość poniesionych wydatków, z uwzględnieniem ust. 3.
3. Wartości niematerialne i prawne powinny spełniać łącznie następujące warunki:
 - 1) będą wykorzystywane wyłącznie przez przedsiębiorcę otrzymującego pomoc regionalną,

- 2) będą nabyte od osoby trzeciej na warunkach nieodbiegających od normalnych praktyk inwestycyjnych,
 - 3) będą stanowiły własność przedsiębiorcy przez okres nie krótszy niż 5 lat,
 - 4) podlegają amortyzacji zgodnie z przepisami o podatku dochodowym.
4. Minimalna wysokość kosztów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, wynosi 100 tys. euro.”;

3) po § 6 dodaje się § 6a—6c w brzmieniu:

„§ 6a. 1. W przypadku przedsiębiorców, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw, za koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą uznaje się koszty inwestycji określone w § 6, a także koszty z tytułu wkładów niepieniężnych wniesionych do ich przedsiębiorstwa przed dniem 1 maja 2004 r., spełniające kryteria kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, określone w § 6 ust. 1—3.

2. Koszty z tytułu wkładów niepieniężnych, o których mowa w ust. 1, określa się w wysokości wartości nominalnej wydanych w zamian akcji lub udziałów.

§ 6b. W przypadku przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenia po dniu 31 grudnia 2000 r., za koszty inwestycji uznaje się koszty inwestycji określone w § 6.

§ 6c. 1. Koszty inwestycji oraz wielkość pomocy są dyskontowane na dzień uzyskania zezwolenia z zastosowaniem średniomiesięcznych stóp sześciomiesięcznego kredytu udzielanego na warszawskim rynku międzybankowym (WIBOR) notowanych w miesiącach poprzedzających miesiąc, w którym przedsiębiorca poniósł wydatek lub otrzymał pomoc.

2. Do obliczeń, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się, że:

- 1) dniem poniesienia wydatku jest pierwszy dzień miesiąca, w którym poniesiono wydatek,
- 2) dniem otrzymania pomocy jest pierwszy dzień miesiąca, w którym otrzymano pomoc,
- 3) dniem uzyskania zezwolenia jest pierwszy dzień miesiąca, w którym wydano zezwolenie.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*